

Směrnice Sekce pedagogických a psychologických programů č. 1/2021

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

(1) Tuto směrnici vydává předseda Rady Sekce pedagogických a psychologických programů na základě čl. 22 opatření děkana č. 7/2017 o studiu v bakalářských a magisterských studijních programech (dále jen „opatření děkana“) ve znění změn provedených opatřením děkana č. 8/2019 a změn provedených opatřením děkana č. 11/2021.

(2) Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované Sekcí **pro navazující magisterské programy Učitelství pro střední školy**.

Část II.

Oborová část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

(1) Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti; ty jsou však hodnoceny souhrnně známkou za zkoušku z předmětu SZZ.

(2) Sekce garantuje tuto zkoušku z předmětu SZZ:

KPSY/0Q1 Pedagogika a psychologie pro SŠ

Čl. 3

Zkouška z předmětu SZZ KPSY/0Q1 (Pedagogika a psychologie pro SŠ) ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem pedagogických a psychologických předmětů určených platným studijním plánem.

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

Seminář k rozvoji profesní identity	KPSY/0SRI
Psychologie v praxi střední školy	KPSY/0PS
Pedagogika střední školy	KPEG/0PE
Pedagogicko-psychologická diagnostika	KPEG/0PD

Speciální pedagogika	KPES/OSP
Inkluzivní didaktika	KPEG/0ID
Seminář aplikované pedagogiky a psychologie	KPSY/OSAP
Pedagogicko-psychologická učitelská praxe	KPEG/0PP
Seminář k pedagogicko-psychologické učitelské praxi	KPEG/0SPP

(2) SZZ z Pedagogiky a psychologie pro SŠ:

- se skládá z teoretické zkoušky konané u jedné komise;
- student si ke zkoušce přinese seznam prostudované literatury;
- student si ke zkoušce přinese portfolio (viz příloha č. 1);
- student si vylosuje jeden okruh z teoretické části SZZ, na zpracování písemné přípravy ke zkoušce má 20 min., zkouška trvá 20 min., u zkoušky prokáže znalosti dané problematiky v souvislostech a interpretuje je v kontextu pedagogické praxe;
- studentovi mohou být položeny doplňující dotazy vztahující se k prostudované základní a doporučené literatuře a portfolio.

O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí, dovedností a postojů prezentovaných u zkoušky. Zkouška je hodnocena na kvalifikační stupnici: výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl.

(3) Tematické okruhy teoretické části zkoušky jsou:

- Vývojové období adolescence.** Uveďte teoretické přístupy k adolescenci. Popište žáky v období adolescence na těchto úrovních: vývojové změny, kognitivní změny, emocionalita, autoregulační procesy, vztahy a postoje, identita a morálka, proces individuace a diferenciacce.

Ve vztahu k praxi: Vyberte jednu situaci ze školního prostředí a aplikujte na ni poznatky o vývojovém období adolescence.

- Myšlení žáků.** Popište, co jsou schopnosti, dovednosti, inteligence. Vysvětlete základní druhy a teorie inteligence (např. Spearman, Thurstone, Cattell, Sternberg, Gardner). Vysvětlete význam *snahy* a *úsilí* pro výkon žáka a uveďte ho v souvislosti s psychologickým principem pro vzdělávání: „Přesvědčení žáků o inteligenci a schopnostech nebo způsob, jakým je vnímají, mají vliv na to, jak tito žáci na kognitivní rovině fungují a jak se učí“. Vysvětlete důležitost *zpětné vazby* a uveďte ji v souvislosti s psychologickým principem pro vzdělávání: „Pro učení je důležité, aby žáci dostali jasnou, vysvětlující a včasnou zpětnou vazbu“.

Ve vztahu k praxi: Uveďte, jak jste pracovali se zpětnou vazbou na praxi.

- 3. Učení žáků.** Popište a vysvětlete základní teorie učení (např. behavioristické, konstruktivistické a humanistické). Porovnejte je s psychologickými principy pro vzdělávání, konkrétně s principy: „To, co žáci už vědí, ovlivňuje jejich učení; kognitivní vývoj žáků a jejich učení nejsou omezovány obecnými vývojovými etapami; učení je založené na kontextu a přenos učení do nových kontextů, proto neprobíhá spontánně, ale je potřebné ho usnadňovat“.

Ve vztahu k praxi: Vyberte jednu výukovou situaci ze školního prostředí a aplikujte na ni vybranou teorii učení.

- 4. Jak učitel může pomoci žákům v učení.** Popište a vysvětlete efektivní techniky učení. Vysvětlete, jak učitel může pomoci žákům v seberegulaci při učení. Popište, jak pracovat s tvořivostí žáků. K popisu a vysvětlení využijte psychologické principy pro vzdělávání: „Osvojování dlouhodobých znalostí a dovedností výrazně závisí na procvičování; seberegulace žáků napomáhá učení a seberegulační dovednosti je možné vyučovat; tvořivost žáků je možné pěstovat“.

Ve vztahu k praxi: Uveďte, jak jste pracovali s procvičováním učiva na praxi.

- 5. Motivace žáků.** Vysvětlete, co znamená motivace, uveďte její souvislost s potřebami a cíli žáků, a s vnější, resp. vnitřní regulací. Dále podrobněji popište rozdíly mezi vnější a vnitřní motivací, jejich vzájemné vazby a vysvětlete je v kontextu psychologického principu pro vzdělávání: „Žáci mají větší radost z učení a dosahují lepších výsledků, pokud je jejich motivace k úspěchu spíše vnitřní než vnější“. Popište vybraná pojetí motivace a různorodé potřeby žáka (např. kognitivní, sociální, výkonové potřeby, potřeby perspektivy). Popište základní charakteristiky žáků s preferencí motivace: poznávací, výkonové a sociální a dejte je do souvislosti s psychologickým principem pro vzdělávání: „Pokud si žáci zvolí za cíl učivo skutečně zvládnout, spíše než podat dobrý výkon, jsou při řešení obtížných úkolů vytrvalejší a zpracovávají informace více do hloubky“. Uveďte, jak učitelé mohou pomoci žákům s motivací tím, jak zacházejí se vzdělávacími cíli (porovnejte s vámi vybraným psychologickým principem pro vzdělávání). Vysvětlete pojmy naučená bezmocnost, syndrom neúspěšné osobnosti.

Ve vztahu k praxi: Uveďte možné diagnostické postupy vedoucí k poznání žákovy motivační struktury a navrhněte postupy na jejich změnu a rozvoj.

- 6. Učitelovo vnímání žáků.** Objasněte, jak může učitel svým očekáváním ovlivnit výkon žáka, např. Pygmalion efekt, Golem efekt, kauzální atribuce, schematizující typizování žáků, paradoxní účinky učitelových motivačních postupů. Porovnejte s psychologickým principem pro vzdělávání: „Očekávání, která mají učitelé od svých žáků, mají vliv na to, jaké mají tito žáci příležitosti k učení, na jejich motivaci a studijní výsledky“.

Ve vztahu k praxi: Vyberte jednu situaci ze školního prostředí a aplikujte na ni vybranou teorii vztahující se k vnímání druhých.

- 7. Komunikace učitele.** Popište principy efektivní komunikace (např. v koncepci Teacher Effectiveness Training). Uveďte hlavní zásady aktivního naslouchání. Porovnejte tyto principy a zásady s psychologickým principem pro vzdělávání: „Interpersonální vztahy a komunikace mají zásadní význam jak pro proces výuka-učení, tak pro socio-emoční vývoj žáků“.

Ve vztahu k praxi: Uveďte, jaké principy komunikace jste uplatňovali na praxi a jakým úskalím je třeba se vyvarovat.

- 8. Učitelská profese jako soubor profesních kompetencí.** Představte názory na učitelovy kompetence, které tvoří základ pro výkon jeho profese. Charakterizujte učitelovy „oborové“ znalosti ve vztahu k učivu střední školy a jeho přenosu žákům (transmisivní vs. konstruktivistický přístup). Vymezte soubor pedagogicko-psychologických kompetencí a osobnostních předpokladů.

Ve vztahu k praxi: Charakterizujte kompetenci, kterou jste si uvědomovali jako klíčovou ve výchovných situacích, které jste museli s žakovskými kolektivy řešit v rámci praxe.

- 9. Učitelská profese v pracovně právních a organizačních souvislostech.** Uveďte práva a povinnosti učitele ve vztahu k zaměstnavateli, k vedení školy, k zákonným zástupcům žáků. Odpovědnost učitele za žáka během vyučování. Uvedení učitele do pracovního poměru, uvádějící učitel, mentoring ve škole a začínající učitel.

Ve vztahu k praxi: Popište, jak jste v rámci souvislé praxe řešili pravidla spolupráce a bezpečného chování s žáky ve třídě. Uveďte svou představu o svých prvních krocích po nástupu do profese učitele.

- 10. Učitel a jeho spolupráce s kolegy ve školním poradenském pracovišti.** Popište inkluzivní (společné) vzdělávání a související nároky na učitelovu práci s heterogenním třídním kolektivem. Uveďte a charakterizujte, jaké pozice a profese se nacházejí ve školním poradenském pracovišti a jaké jsou oblasti jejich spolupráce s učitelem.

Ve vztahu k praxi: Popište svou zkušenost s výchovným poradcem nebo školním metodikem prevence, případně vyhledejte na webových stránkách libovolné střední školy informace o obsahu činností učitelů na těchto pozicích.

- 11. Učitel a rodiče.** Uveďte, jaké jsou možné formy spolupráce školy a třídního učitele s rodiči, jak komunikovat s rodiči problémy a edukační potřeby jejich dětí. Jaké zásady partnerské komunikace uplatňovat při jednání s rodiči, které mají různé pohledy na edukaci svých dětí.

Ve vztahu k praxi: Uveďte návrh optimálního způsobu spolupráce s rodiči na střední škole.

12. Cíle a obsah vzdělávání v ČR. Popište koncepce transformace obsahu vzdělávání v ČR od r. 1989, trendy v inovaci rámcových vzdělávacích programů (RVP) v oblasti středního školství a otázky tvorby a aktualizace školních vzdělávacích programů (ŠVP). Porovnejte cíle a obsah vzdělávání v ČR a ve vybrané zemi Evropy.

Ve vztahu k praxi: Vyberte konkrétní oblast Strategie rozvoje vzdělávací politiky 2030 (<https://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/strategie-2030>) a okomentujte ji ve vztahu k proměnám cílů a obsahu vzdělávání.

13. Prospěch žáka a jeho diagnostické využití. Vysvětlete, v čem spočívá diagnostický potenciál studijních výsledků – analýzy studijních výsledků žáka. Uveďte možné příčiny zhoršení prospěchu žáka, možné příčiny kolísání prospěchu – nerovnoměrných výkonů žáka, možné příčiny trvalého neprospěchu žáka. Uveďte, v čem spatřujete možné postupy poznávání studijních stylů žáků a význam využití tohoto diagnostického zjištění.

Ve vztahu k praxi: Ve vztahu k aprobačním předmětům navrhněte a okomentujte kritéria, která můžete aplikovat na hodnocení prospěchu žáka.

14. Diagnostika průběžných školních výkonů žáků. Uveďte způsoby diagnostiky prekonceptů a předchozích znalostí žáků ve výuce. Ústní zkoušky, písemné práce, pozorovací archy, portfolio jako diagnostický nástroj. Didaktické testy (normy, standardizace). Školní didaktické testy (výsledky a klasifikace). Neformální měření kompetencí. Posudky, klasifikace, vysvědčení.

Ve vztahu k praxi: Ve vztahu k aprobačním předmětům navrhněte a okomentujte škálu možných hodnotících nástrojů pro klasifikaci žáků.

15. Psychosociální klima školy a školní třídy. Definujte pojem klima školy a školní třídy. Vysvětlete, proč je pro učitele klíčová znalost problematiky sociálních skupin, aplikujte obecné znalosti z této problematiky a z problematiky sociálních potřeb (např. prestiže a afiliace) na školní třídu. Uveďte, jaké má učitel k dispozici postupy k orientaci v rozdělení sociálních rolí (možnosti diagnostiky).

Ve vztahu k praxi: Na základě své zkušenosti z praxe navrhněte možnosti ovlivňování třídního klimatu.

16. Systém podpory žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Vysvětlete koncept speciální potřeby, uveďte příklady žáků, kteří tuto kategorii naplňují. Popište

legislativní zázemí vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a jeho formy (integrace individuální a skupinová, společné vzdělávání). Popište systém poradenských služeb ve školství, vysvětlete roli a náplň práce jednotlivých institucí (školská poradenská zařízení).

Ve vztahu k praxi: Uveďte příklady činností, které vykonávají školská poradenská zařízení a popište, jak se vztahují k práci učitele.

17. Práce s žákem se speciálními vzdělávacími potřebami. Vysvětlete koncept podpůrných opatření v kontextu inkluzivního vzdělávání. Uveďte obecně kategorie postupů, které využíváme jako podpůrná opatření. Vysvětlete rozdělení podpůrných opatření do jednotlivých stupňů. Definujte roli asistenta pedagoga a popište náplň jeho práce. Uveďte zásady spolupráce mezi učitelem a asistentem pedagoga.

Ve vztahu k praxi: Uveďte příklady úpravy obsahu, metod nebo organizace práce u žáka s vybraným typem speciální vzdělávací potřeby podle své aprobace.

18. Nadaný žák. Definujte pojem nadání, nadaný a mimořádně nadaný žák. Vysvětlete přístup k nadání v kontextu inkluzivního vzdělávání. Popište specifika myšlení a učení nadaných žáků. Vyjmenujte základní možnosti úprav metod, které využíváme ve vzdělávání nadaných žáků. Zmiňte organizace a instituce, které podporují práci s nadanými žáky. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice nadaného žáka. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn nadaný žák. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory: organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Uveďte konkrétní příklady obohacování a akcelerace učiva ve vašem oboru.

19. Žák se specifickou poruchou učení. Definujte pojem specifická porucha učení. Vyjmenujte a popište základní typy specifických poruch učení, uveďte základní symptomy. Uveďte vhodné přístupy a modifikace vzdělávacího procesu. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka se specifickou poruchou učení.

Ve vztahu k praxi: Uveďte příklady symptomatiky specifických poruch učení u konkrétního žáka a vhodné vzdělávací postupy podle své aprobace.

20. Žák s odlišným mateřským jazykem. Charakterizujte žáka s odlišným mateřským jazykem. Uveďte základní úpravy ve vzdělávání žáků s odlišným mateřským jazykem. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka s odlišným mateřským jazykem. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn žák s odlišným mateřským jazykem. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory:

organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Uveďte konkrétní příklady práce učitele s žákem s odlišným mateřským jazykem.

21. Žák s postižením hybnosti, žáci se zdravotním oslabením, chronickým onemocněním. Definujte pojem postižení hybnosti, uveďte příklady chronických chorob a stavů, se kterými se můžete setkat u žáků středních škol. Popište základní úpravy a vhodné pomůcky pro vzdělávání těchto žáků. Vyjmenujte vhodná preventivní opatření pro podporu školní docházky žáků s chronickými onemocněními. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka s postižením hybnosti, se zdravotním oslabením a chronickým onemocněním. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn žák s postižením hybnosti, se zdravotním oslabením, chronickým onemocněním. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory: organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Popište, jak můžete využívat spolupráce s asistentem pedagoga u chronicky nemocných žáků.

22. Žák se smyslovým postižením. Uveďte základní příčiny a typy smyslových postižení a popište, jak zasahují do komunikace a vzdělávacího procesu. Uveďte zásady vzdělávání žáků se sluchovým postižením, uveďte zásady zrakové hygieny. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka se smyslovým postižením. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn žák se smyslovým postižením. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory: organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Uveďte příklady pomůcek pro vzdělávání žáků se zrakovým postižením, které by mohl žák potřebovat/využívat ve vašich předmětech.

23. Žák s postižením intelektu. Pojmenujte a popište jednotlivé stupně mentálního postižení (postižení intelektových funkcí). Popište, jaké jsou jejich vzdělávací limity. Vyjmenujte vhodné způsoby práce s těmito žáky. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka s postižením intelektu. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn žák s postižením intelektu. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory: organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Jaké přístupy je vhodné používat při hodnocení žáka s mentálním postižením.

24. Žák s poruchou autistického spektra. Vymezte poruchy autistického spektra, s důrazem na vysokofunkční autismus a Aspergerův syndrom. Vyjmenujte vhodné způsoby práce s těmito žáky. Vysvětlete, jaké možnosti má učitel při pedagogické diagnostice žáka s poruchou autistického spektra. Shrňte možnosti práce se třídou, ve které je začleněn žák s poruchou autistického spektra. Zaměřte se zejména na tyto oblasti podpory: organizace výuky, modifikace výukových metod a forem práce, práce s třídním kolektivem.

Ve vztahu k praxi: Vysvětlete postupy předcházení problémovému chování žáků s poruchou autistického spektra s využitím nástrojů metodického doporučení MŠMT (Krizový plán apod.)

25. Rizikové a problémové chování středoškoláků. Vysvětlete pojmy rizikové chování, problémové chování a porucha chování. Uveďte příklady projevů, které jsou charakteristické pro dospívání. Definujte šikanu, popište strategie řešení a prevence, s důrazem na problematiku kyberšikany. Uveďte možnosti prevence rizikového chování a podpory duševního zdraví dospívajících.

Ve vztahu k praxi: Definujte Minimální preventivní program, navrhnete jeho obsah pro konkrétní typ školy.

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 4

Obsahové a formální požadavky

- (1) Minimální a maximální rozsah diplomové práce (vlastní text práce bez obsahu, seznamu literatury, příloh) je stanoven v zadání práce.
- (2) Formální požadavky na úpravu práce stanovuje čl. 20 odst. 9 opatření děkana.
- (3) Požadavky na úpravu citací a způsob uvedení bibliografických údajů stanovuje norma ČSN ISO 690, resp. APA.
- (4) Kritéria hodnocení diplomové práce jsou uvedena v příloze č. 2 této směrnice.

Čl. 5

Obhajoba diplomové práce

- (1) Obhajoba diplomové práce trvá přibližně 20 minut. Průběh obhajoby:
 - a) Student komisi stručně (např. za pomoci prezentačních programů) představí cíl práce, strukturu práce, výsledky a přínos práce).

- b) Komise se seznámí s posudky práce.
 - c) Student reaguje na případné připomínky a otázky uvedené v posudku.
 - d) Následuje diskuse k práci, členové SZZ komise mohou studentovi položit doplňující dotazy.
- (2) Hodnocení práce zahrnuje hodnocení obsažené v posudcích i hodnocení obhajoby před komisí SZZ. Výkon je hodnocen jednou známkou.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 6

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

- (1) Pravidla obsažená v této směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího sekce. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.
- (2) Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice, a to postupem podle čl. 22 odst. 3 a 4 opatření děkana.
- (3) Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího sekce s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucího sekce.
- (4) Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího sekce.

Čl. 7

Zrušující ustanovení

Zrušuje se směrnice vedoucí katedry pedagogiky a psychologie č. 9/2017.

Čl. 8

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 5. 1. 2022.

V Českých Budějovicích 4. 1. 2022

prof. PaedDr. Iva Stuchlíková, CSc.
předsedkyně Rady Sekce pedagogických a psychologických programů

Příloha č. 1

Pokyny k portfoliu

Portfolio předkládá student v rámci plnění požadavků ke státní závěrečné zkoušce.

Materiály jsou zaměřené na poznatky, dovednosti a postoje rozvíjené či získané v rámci studia Učitelství pro střední školy a dokládají a ilustrují osobnostní a profesní růst studenta.

Portfolio je rozděleno do dvou částí:

a) Povinná část portfolia obsahuje tyto materiály:

- analýza pedagogické situace,
- reflexe souvislé praxe (před praxí a po praxi),
- reflexe ze setkání s pracovníkem ze školního poradenského pracoviště,
- dotazník profesních kompetencí budoucích učitelů střední školy,
- osobnostní sebereflexe směrem k předpokladům pro vykonávání učitelské profese,
- úpravu vybraného učebního celku pro studenta se speciální vzdělávací potřebou.

b) Nepovinná část portfolia obsahuje další dokumenty a materiály, které student považuje za významné a vhodné pro představení svého osobnostně profesního rozvoje.

Příloha č. 2

Kritéria hodnocení diplomové práce

Pozn.: kritéria se hodnotí na čtyřstupňových škálách, jejichž krajní polohy jsou uvedeny u každého kritéria.

Obsahová úroveň práce

- formulace cílů: *cíle jsou jasně formulovány – cíle nejsou korektně formulovány*
- struktura práce odpovídá cílům: *zcela odpovídá – neodpovídá*
- jednotlivé části práce: *jsou pro celek podstatné – nejsou podstatné*
- teoretická a empirická část práce jsou: *provázané – neprovázané*
- naplnění cílů práce: *cíle práce naplněny – nenaplněny*

Způsob zpracování

- zvolené metodologické řešení: *odpovídá cílům práce – neodpovídá cílům práce*
- adekvátní použití výzkumných metod, metodických postupů:
zcela adekvátní – neadekvátní

- způsob prezentace problému/tématu: *přiměřený a jasný* – *neodpovídá typu práce, není srozumitelný*
- úroveň interpretace a diskuze k řešenému problému: *dostatečná* – *nedostatečná*
- propracovanost práce: *práce je ve všech svých částech přiměřeně propracovaná* – *některé části práce nejsou dostatečně dopracované, dokončené*

Práce se zdroji

- práce s odbornou literaturou *výborná* – *nedostatečná (neodpovídající)*
- aktuálnost použitých zdrojů: *zdroje jsou aktuální* – *zdroje nejsou aktuální*
- zahraniční zdroje: *práce obsahuje relevantní zahraniční zdroje* – *práce neobsahuje zahraniční zdroje*
- relevance a validita zdrojů: *relevantní* – *nerrelevantní*
- citační norma: *zcela dodržena* – *nedodržena*

Jazyková úroveň práce:

- stylistická vyspělost: *odpovídá úrovni odborného stylu* – *neodpovídá požadované úrovni*
- gramatická úroveň: *neobsahuje gramatické chyby* – *obsahuje velké množství gramatických chyb*
- odborný jazyk: *používá výborně* – *nepoužívá*

Formální úroveň práce:

- rozsah práce: *odpovídá* – *neodpovídá stanoveným požadavkům*
- práce obsahuje požadované náležitosti: *obsahuje* – *neobsahuje*
- grafická úroveň práce: *vyhovující* – *nevyhovující*
- struktura a členění práce: *vyhovující* – *nevyhovující*